

ה"ט 11174/03/23 - רשף מאירי נגד לאה שמול, רפאל גולן, רון חבצלת, חברת ספיבק

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ה"ט 11174-03-23 מאירי נ' שמול ואח'
לפני כבוד השופטת מלכה ספינזי-שניאור 17 מרץ 2023
המבקשים:
נגד

רשף מאירי

המשיבים:

1. לאה שמול
2. רפאל גולן
3. רון חבצלת
4. חברת ספיבק

החלטה

1. לפני בקשה למתן צו הטרדה מאיימת בהתאם **לחוק מניעת הטרדה מאיימת תשס"ב - 2001** (להלן: "**הבקשה**"; "**החוק**"), במסגרתה התבקש ביהמ"ש להורות למשיבים:

- א. שלא להטריד את המבקש או לאיים עליו או לבלוש אחריו או ליצור עימו קשר.
- ב. שלא "לזרוק" את המשיבים משיבות או להעלים ממנו מידע או לקלל את הלקוח אותו הוא מייצג, או להרים עליו יד.

2. בהחלטה מיום 6.3.23 קבעתי כי בכדי שניתן יהיה לדון בבקשה, יש להבהיר את הנקודות הבאות: טיב היחסים בין המבקש למשיבים, מה כללה ההטרדה, היכן התרחשה, כמה זמן נמשכת ההטרדה ובאיזה תדירות ומתי הייתה ההטרדה האחרונה. בשולי ההחלטה ציינתי כי כלל לא ברור כלל אם הבקשה הוגשה במסגרת הנכונה.

3. המבקש הגיש הבהרותיו במסמך הכתוב בכתב יד לא קריא ועל כן ביום 9.3.23 ניתנה על ידי החלטה ולפיה עליו להמציא את תגובתו באופן ברור וקריא. המשיב אכן עשה כן, וביום 12.3.23 הומצאה תגובתו שהיא מודפסת.

בו ביום ניתנה על ידי החלטה ולפיה:

"לנוכח האמור אני סבורה כי יש לקבל תחילה לקבל את תגובת המשיבים ואולם לא הומצאו כתובות המשיבים. המבקש ימציא את כתובות המשיבים כשהן מודפסות כדי שניתן יהיה להמציא להם את הבקשה ואת ההחלטה וכן ככל שיהיה בכך צורך אף לזמנם לדין".

4. ביום 14.3.23 התייצב המבקש באולם ביהמ"ש מבלי שזומן או שנקבע דיון בעניינו וציין כי הוא מבקש לזמן רק את המשיבה 1 גב' שמול לאה, אך מאחר שאינו יודע את כתובתה, ביקש כי זימונה ישלח

לכתובת עבודתה.

5. עוד באותו היום ובטרם ניתנה החלטה בבקשה, צרף המבקש חוזה עם מעסיקו תוך שהוא חוזר על בקשתו לזמן את המשיבה 1 לדיון בביהמ"ש לאור איום שלה על לקוחתו, לגרש אותו מהמשרד באופן שיוכל לעבוד רק מביתו, וזאת בניגוד לרצון לקוחו.

6. המבקש אף שב על בקשתו כי יופסקו האיומים מצד ג' שמול וכי יתאפשר לו להשתתף בכל הישיבות בלי איומים, צעקות וקללות. עוד ציין המבקש כי:

**"6... אני מציע באופן כללי כי כבוד בית המשפט ילווה את כל העסק כמשקיף על ובכל מקרה אני כמומחה כספים (יש על זה קונצזוס), מרים דגל אדום בזהק לידיעה כללית של כבוד בית המשפט.
7 על פי מיטב הבנתי אם מדינת ישראל תדרוש פירוט והסברים, כי בכל זאת החגיגה היא על חשבונה המלא, אבקש להעביר את התיק לערכאה מחוזית בשל גובה הסכומים (מאות מיליונים).
8 יש משמעות מידית לקבלת צו ההגנה שביקשתי בעיקר שנציגי המדינה לוחצים לקבוע מסמרות בעיוותים חשבונאיים. קודם הגנה, חזרה מלאה למשרד בצו בית משפט, אחר כך דיבורים ודיונים."**

עד כאן העובדות הרלוונטיות.

דין

7. בסעיף 7 (ה) לחוק נקבע:

"ביהמ"ש לא ידחה בקשה למתן צו מניעת הטרדה מאיימת אלא לאחר שנתן למבקש או לב"כ הזדמנות להשמיע את טענותיו בעל פה, אלא אם כן ראה שמתקיימות נסיבות חריגות ומטעמים שירשמו".

8. לאחר שעיינתי בכל הבקשות שהגיש המבקש על כל נספחיהם, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות ללא צורך בקיום דיון ואסביר.

9. בכדי שניתן יהיה ליתן צו על בית המשפט להשתכנע כי האמור בבקשה עולה כדי הטרדה מאיימת כמשמעות דיבר זה בחוק. דהיינו, על המבקש להוכיח כי המשיבים נהגו כלפיו באופן הפוגע בשלוות חייו, או בחירותו, או בגופו ובנסיבות הנותנות בסיס סביר להניח כי הוא עלול לשוב ולפגוע בשלוות חייו, פרטיותו או חירותו או כי הוא עלול לפגוע בגופו (ראו סעיפי 1 ו-2 לחוק).

10. עוד נקבע בפסיקה כי מתן צו בהתאם לחוק ניתן כ:

עמוד 2

**"מענה דחוף ומתוחם לפגיעה שאירעה בסמוך לפני הגשת הבקשה..
ולא נועד להליכים הדורשים בירור עובדתי ומשפטי נרחב, שמקומו
במסגרת הליכים אזרחיים אחרים.." [ראו רע"א 1852/21 יוגב עזרא נ'
ביטאט ואח' מיום 18/4/21 (לא פורסם)]**

בעניינו, מהמסמכים שצרף המבקש, לא ברור מתי החלו ההטרדות הנטענות או מתי ארעה ההטרדה הנטענת האחרונה. ובכלל, למקרא תוכן בקשותיו ותגובותיו של המבקש, נראה כי הסכסוך, ככל שאכן ישנו סכסוך, וכאמור אינני קובעת בשלב זה מסמרות בעניין או מביעה דעה - הינו על רקע עסקי גרידא.

11. משכך ומאחר שהמבחן לקיומה של הטרדה מאיימת הינו אובייקטיבי ולא סובייקטיבי ובכדי שביהמ"ש יתן צו עליו להשתכנע כי אכן הנסיבות הן כאלו שסביר שאותו פלוני ירגיש מאוים או מוטרד, הרי שלא שוכנעתי כי המבקש הרים את נטל והוכיח כי מדובר בהטרדה כמשמעות דיבר זה בחוק.

לשון אחר - מטענות המבקש עולה כי המשיבים אינם רוצים שישתתף בישיבות, כאשר הנימוקים לכך והמפורטים בבקשותיו ותגובותיו, נחזים כנימוקים עסקיים ולא מצאתי שיש בהם משום הטרדה כמשמעותה בחוק. ראו למשל, האמור בתגובה מיום 14.3.23 סעיף 4.

12. גם הסבריו של המבקש מדוע לא יפנה למשטרה הינם הסברים בעלי אופי עסקי (ראו למשל האמור בסעיפים 1-3 לתגובת המבקש מיום 12.3.23 וכן האמור בסעיף 3 לבקשה הראשונית שהוגשה על ידו ביום 6.3.23, שם ציין כי הלקוח שלו אינו מעוניין בהליך פלילי או בפניה למשטרה.

13. לא זו אף זו - בבוא ביהמ"ש להכריע בבקשה למתן צו על פי החוק, עליו להיזהר שלא להפוך את החוק לכלי חליפי לבירור טענות שנכון וראוי לברר אותן בהליכים אזרחיים מסחריים רגילים (ראו למשל את שנקבע בה"ט (ת"א) 33675-06-17 **אברמציב נ' דבריאן (18.6.17)**).

14. סיכומם של דברים, וכאמור אינני קובעת מסמרות לגופם של הטענות שהועלו על ידי המבקש והשמורות לו - על פניו נראה כי מדובר בסכסוך אזרחי כספי גרידא בין המבקש, הלקוח אותו הוא מייצג כטענתו, לבין מדינת ישראל והחברה בה עובדים המשיבים, סכסוך שמן הראוי לברר אותו במסגרת הליך אזרחי כדן ולא במסגרת החוק להטרדה מאיימת.

15. בהינתן כל האמור, ובהתאם לקבוע בסיפא של סעיף 7(ה) לחוק ראיתי לדחות את הבקשה ללא צורך בדיון.

16. המזכירות תעביר החלטה זו למבקש ותפעל לסגירת התיק.

ניתנה היום, כ"ד אדר תשפ"ג, 17 מרץ 2023, בהעדר הצדדים.